

ת"פ 33562/06/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33562-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 14135-07-15 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני: כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. סוכם בין הצדדים, כי בטרם ישמעו טיעונים לעונש יופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן, כאשר ככל ותוכנו של התסקיר יהיה חיובי ויצביע על נטילת אחריות, הליך טיפולי שיוצע לנאשם והמלצה חיובית, תעתור המאשימה לשישה חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות, וענישה נלווית, ובמידה ותוכנו של התסקיר יהיה שלילי ויצביע על העדר נטילת אחריות, חוסר שיתוף פעולה, סירוב לקחת חלק בהליך טיפולי, ופתיחת תיקים חדשים, תעתור המאשימה למאסר בפועל העולה על תקופה של שישה חודשים וענישה נלווית.
2. ביום 3.5.18 צירף הנאשם תיק נוסף (33562-06-17) במסגרתו הודה והורשע בעבירה נוספת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. במועד זה ונוכח תוכנו של תסקיר המבחן שהתקבל, הודיעה המאשימה כי בכוונתה לעתור ביחס לשני התיקים להרשעה מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.
3. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, הגב' א"פ (להלן: "**המתלוננת**") נשואה לנאשם מזה כ-38 שנים ולהם 8 ילדים. הנאשם, המתלוננת וילדיהם, מתגוררים בביתם שב-X (להלן: "**הבית**").
4. על פי העובדות ביום 30.9.14 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, בבית, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת שעניינו העובדה כי רכשה מוצרי ניקיון לבית. באותן הנסיבות, הנאשם תקף את המתלוננת שלא כדין ובלא הסכמתה בכך שבעט בגופה, סטר בפניה, אחז בצווארה באמצעות ידיו ואף אחז את ראשה בידו והצמידה לקיר. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות יבשות בראשה ובגופה.
5. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום שצורף, בתם של הנאשם והמתלוננת-ר' מתגוררת עמם בבית בשל סכסוך שהתגלע בינה לבין בעלה.

6. ביום 15.8.14 או בסמוך לכך בשעה 15:00, הגיע בעלה של ר' בליווי עורך דינו לבית ואמר לר' או שהיא תחזור לביתה או שהוא יתגרש ממנה. ר' סירבה לחזור עמו, והנאשם התווכח עמה ואמר לה שעליה לציית להוראת בעלה. בתגובה אמרה המתלוננת כי אם ר' אינה רוצה לשוב לביתה שלא תעשה כן, ותתגורר עמם בבית.

7. לאחר שבעלה של ר' ועורך דינו עזבו את הבית, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין ובלא הסכמתה בכך שהטיח שרפרף על ראשה, הכה את פניה באמצעות ידיו, ובעט בבטנה באמצעות רגלו, דחף את בית החזה שלה ותלש את שערה. לאחר שנפלה על הרצפה כתוצאה ממעשיו, אמר לה הנאשם "את תמותי". כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות רגישות ונפיחות על פני הקרקפת ועל פני החזה השמאלי.

תמצית טיעוני הצדדים:

8. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים אביא מתוכם בתמצית: בתסקיר מיום 17.1.17 צוין, כי הנאשם כבן 59 נשוי ואב לשמונה ילדים. הנאשם אינו עובד עקב בעיות בריאות. הנאשם נשר מבית הספר בהיותו בכיתה ד', ולאחר מכן החל עובד עם אביו בסבלות. הנאשם התחתן בגיל 16 ולאחר מספר חודשים התגרש. לאחר כשנה התחתן בשנית למתלוננת. הנאשם הועסק משך כ-40 שנה כפועל ניקיון בבית החולים הדסה עין כרם, ולפני כשלוש שנים פוטר מעבודתו עקב קיצוצים. על פיו, לאחר פיטוריו העצימו המחלוקות עם בת זוגתו על רקע המצב הכלכלי בעיקר. בתסקיר מובאת התייחסות באשר להפניית המתלוננת לשרות המבחן בשנת 2011, וכן התייחסות נוספת הקשורה בבנותיו של הנאשם. להתרשמות שרות המבחן, המדובר במשפחה המתמודדת עם קשיים מרובים- כלכליים אישיים וחברתיים.

9. בהתייחס לעבירה, שלל הנאשם את המתואר בכתב האישום המתוקן. הנאשם תיאר מחלוקות עם המתלוננת ולדבריו לעיתים אף דחף אותה, אך לא מעבר לכך. להתרשמות שרות המבחן מתיאוריו של הנאשם לשני בני הזוג קושי בוויסות רגשי, הנאשם אף הביע רצון להתגורר ביחידות עם אשתו, ואף החל לחפש דירה לשם כך. אף המתלוננת, בשיחה שנערכה עמה, ציינה כי מעת פיטוריו של הנאשם ממקום עבודתו, התעצמו קשיי המשפחה בכל המישורים. המתלוננת תיארה בעיקר מחלוקות משפחתיות הנוגעות בכספי הפיצויים אותם קיבל הנאשם לאחר פיטוריו מבית החולים. המתלוננת הוסיפה, כי אינה חוששת מהנאשם אלא דווקא מבנה. להתרשמות שרות המבחן מהיכרות קודמת עמה, המדובר במתלוננת אשר בקשריה עם האחר בולטים תמרון ומניפולטיביות, וניכרים קשייה לראות את "האחר" העומד מולה, כאשר הוא נתפס על ידה כאובייקט האמור לספק את צרכיה. התרשמות שרות המבחן מהנאשם הינה מאדם בעל דפוסי אישיות דלים ולא בשלים. בעל סף תסכול נמוך אשר מתקשה להתמודד עם הקשיים העולים במשפחה, ונוטה לפעול באופן אלים ואימפולסיבי. הוסף, כי הדינמיקה הזוגית והמשפחתית הינה מורכבת והיא מאופיינת בתלות פתולוגית וקושי בנפרדות. בנוסף, ולהתרשמות שרות המבחן שני בני הזוג מתקשים לווסת את רגשותיהם ונוטים לפעול באופן אימפולסיבי, כאשר כל אחד מהם משליך את האחריות על האחר.

10. נוכח תיאור זה, וכן העובדה כי לאחר ביצוע העבירה נפתחו לנאשם שני תיקים נוספים באותן עבירות, שרות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית. מנגד, בהעדר עבר פלילי, וכן העובדה כי גילה יציבות תעסוקתית ארוכת שנים, וכן העובדה כי זהו הליך ראשון בו הנאשם עומד לדין, ממליץ שרות המבחן על הטלת ענישה קונקרטיה בדמות מאסר על דרך עבודות השירות לצד מע"ת.

11. בתסקיר מיום 21.10.18 הובא עדכון וכן התייחסות באשר לתיק שצורף. הנאשם מסר כי בחודש אוגוסט 2018 פעלה נגדו המתלוננת באופן אלים, ובמקביל הזמינה משטרה. בעקבות זאת הורחק הנאשם מהמתלוננת. הנאשם

ביטא כעס כלפי התנהלותה, וכן משום שבעקבות האירוע נפגע ונדרש לקבלת טיפול רפואי. בהתייחס לעבירה שלל הנאשם פעולה אלימה מצדו, אלא אלימות מילולית ופיסית כלפיו.

12. בפגישה שנערכה עם המתלוננת, תיארה את הנאשם כמי שפועל באופן אלים כלפיה, הן פיזי והן מילולי. את הנאשם תיארה כאדם חלש, שאינו מספק את צרכיה האישיים.

13. נוכח התרשמות הדומה בעיקרה לתסקיר הראשון שהוגש, שב שרות המבחן על המלצתו להטלת מאסר על דרך עבודות השירות, לצד מע"ת.

תמצית טיעוני הצדדים:

14. המאשימה הפנתה תחילה בטיעוניה לכך כי המדובר בנאשם יליד 1967 נעדר עבר פלילי. צוין, כי במעשיו כעולה מכתב האישום המתוקן, פגע הנאשם בערכים הנוגעים בהגנה על שלמות גופו של אדם והאוטונומיה של הפרט. המאשימה הפנתה לתוכנם של התסקירים, העדר נטילת האחריות והקשיים המפורטים בו. הוסף, כי מתחם הענישה הינו החל ממאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד 18 חודשי מאסר, זאת לצד ענישה נלווית. נוכח כל אלו, ובהעדר התאמה לביצוע עונש על דרך עבודות השירות באותה עת, עתרה המאשימה להטלת 12 חודשי מאסר בפועל ומע"ת.

15. ההגנה הפנתה תחילה לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, וכן לעובדה כי שני האירועים סמוכים זה לזה. על פיה המדובר בשני אירועים ברף חומרה שאינו גבוה, שנעשו בלא תכנון מוקדם. עוד צוין, כי בשני האירועים לא נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי. הסנגור הפנה לגילו של הנאשם, והיותו נעדר עבר פלילי. עוד נטען, כי הנאשם נשוי למתלוננת משך כ-38 שנים, ולמעט אירועים אלו, אין לחובתו מעורבות פלילית נוספת. ההגנה ביקשה לתת משקל להודאת הנאשם בבית המשפט וכן לצירוף שנעשה. בהתייחס למתחם הענישה ציינה כי הוא נע החל ממאסר על תנאי ועד מאסר למשך 6 חודשים, שניתן לרצותו על דרך עבודות השירות, זאת לצד מע"ת, התחייבות וקנס.

מתחם העונש ההולם:

16. בנסיבות המקרה ניתן לראות את העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. המדובר בשני אירועים שהתרחשו בתוך כחודש וחצי ימים בנסיבות דומות, בין הנאשם לבין המתלוננת, כאשר הערך החברתי המוגן הינו זהה. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בשני אירועים ומספר עבירות. (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

17. במקרה דנן, הערך שנפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית. עסקינן בשני כתבי אישום, כאשר בכתב האישום המרכזי התגלע ויכוח על עניין של מה בכך. הנאשם הכה את המתלוננת בגופה, סטר לה, אחז בצווארה באמצעות ידיו, אחז בראשה והצמידו לקיר. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות יבשות בראשה ובגופה. באירוע השני, שהתרחש, על רקע עמדת המתלוננת בסכסוך שהתגלע בין בתם לבעלה, היכה הנאשם את המתלוננת באמצעות שרפרף שהטיח על ראשה, אגרופים לפניה, בעיטות לבטנה. הנאשם דחף את בית החזה של המתלוננת ותלש את שערותיה. הנאשם אף איים להמיתה במהלך האירוע. המדובר באיום ממשי שהופנה כלפי המתלוננת במהלך אותו אירוע, ובאלימות משמעותית שננקטה כלפיה, והותירה בה

חבלות.

18. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות, ועד עונשי מאסר בפועל לתקופה משמעותית לצד ענישה נלווית.

(ראו לדוגמה: רע"פ 11/15 פלוני נגד מדינת ישראל (20.1.15), רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.16), רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.17), עפ"ג 42670-02-13 סנדלר נגד מדינת ישראל (12.4.13), עפ"ג 47258-05-14 י.פ. נגד מדינת ישראל (13.10.13), רע"פ 1884/19 שמריז נגד מדינת ישראל (14.3.19), רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.16), ע"פ 48443-01-17 תמיר בן חי נגד מדינת ישראל (6.3.17), ת"פ 17401-05-11 מדינת ישראל נגד פלוני (30.3.14), ת"פ 17170-06-18 מדינת ישראל נגד פלוני (6.2.20)).

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל האירועים הינו החל ממאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם כבן 61 אב ל-8 ילדים נעדר עבר פלילי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, ומאז אותם אירועים חלפו למעלה מחמש וחצי שנים. בנוסף הבאתי בחשבון את עמדת שרות המבחן באשר לרקע המשפחתי המורכב של המשפחה, לדינמיקה ביחסים בין בני הזוג, ולהתרשמותו הכללית מהקשר ביניהם. (ראו: תסקיר מיום 17.1.17 עמוד 3 פסקה אחרונה עמוד 4 פסקה ראשונה: תסקיר מיום 21.10.18 עמוד 1 פסקה שנייה עמוד 2 פסקאות 1-4).

22. באיזון בין מכלול השיקולים החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות. תחילת עבודות בהתאם לעדכון שישלח על ידי הממונה על עבודות השירות עד ליום 8.2.2020.

ב. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ג. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.2020.

ה. התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות וזאת למשך 2 שנים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות וכן לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אייר תש"פ, 14 מאי 2020, בנוכחות המאשימה הנאשם ובוא כוחו.